A marosszentgyörgyi római katolikus egyházközség kiadványa
XXIX. évf. 4. szám 2026. augusztus

Harangszó

Hát ez kész csoda!

Egyháztanács Márton Áron zarándoklata

Vannak életünkben olyan események, történetek, amelyeket nem igazán tudunk megmagyarázni természetes úton. Mondhatjuk ilyenkor: szerencse, véletlen, a sors ajándéka, a fátum, ez így volt elrendelve, ez meg volt írva, de mondhatjuk azt is: isteni gondviselés, illetve – ez kész csoda.

2015-ban a Bükkfői Vadárvácska alkotótáborban (Borzonton), melynek létrehozója, működtetője Gál Mihály vállalkozó, közismert versmondó, a tábor témájának Márton Áron püspök személyét választotta, születésének 120-ik évfordulója alkalmával. A tábor egy rövid csíkszentdomokosi látogatással kezdődött, amelynek során megtekintették a Márton Áron Múzeumot és egy rövidfilmet Márton Áronról. Ez azért is volt fontos, mert így jobban megismerték, átélték a nagy püspök életét és gondolkodását, tanítását.

Áldásos volt látogatásuk. Sok kép és szobor készült a hét folyamán, amelyből majd kiadták az Emberkatedrális albumot, amelyhez előszót Ft. Vencser László, Ft. Csíki Dénes, Ft. Papp László, B. L., Balázs József, Gál Mihály, Gál Szabolcs, Márton Árpád és Nagy Miklós Kund írt.

Egy találkozás alkalmával mondtam Kovács Sándor kolozsvári főesperesnek, milyen kiváló munkák születtek Márton Áron püspök úrról, jó lenne kiállítani Kolozsváron. El is intézte, hogy a Kolozsvári Magyar Napok alkalmával létrejöjjön a kiállítás augusztus 16-án.

Úgy terveztük, hogy Misi viszi a képeket, Marosvásárhelyt felveszi Nagy Miklós Kundot, aki méltatja a képeket, megnyitja a kiállítást, én pedig viszem Simon Kinga kántornőt valamint Csengét és Jankát, akik a megnyitó alkalmával zenélnek, énekelnek.

Két nappal indulás előtt jelezte Mihály, hogy elromlott az autója, csak meleg levegőt fúj, ezért vigyem én

Folytatás a 2. oldalon

Márton Áron püspök II

Márton Áron püspök szívünkben ragyog,
miként Nap az égen és a csillagok,
fénye bevilágít napot, éjszakát,
amint sugározza Krisztusunk szavát.

Szükségünk van reá nappal, éjszaka,
az életviharban bátorít szava,
és ha bánt az élet, menedéket ad,
Krisztus szól általa és velünk marad.

Márton Áron püspök, világító jel,
aki reá figyel, útmutatást nyer:
számára Krisztus Út, Igazság, Élet,

és ha követi, az már benne élhet;
Márton Áron püspök világít nekünk –
ha Krisztust követjük, életet nyerünk.

2026. augusztus 21.

B. L.

Folytatás az 1. oldalról

Kundot is, mert nem bírná ki a nagy meleget az autóban.

Elindultunk két autóval, külön úton. Misi előttünk járt valahol. Kereste az autóbontókban, ami hiányzott az ő autójából. Néha felhívtuk egymást. Közben haladtunk. Megérkeztünk Kolozsvárra, a Szentegyház utcába, ahol a Nőszövetségnek a székháza, kiállítóterme is volt. A lányok ott maradtak, mi Kunddal visszaindultunk Misi elébe. Hiába telefonáltam, nem volt sikerem. A Feleki Tetőn vártunk kis ideig, hiába. Mentünk tovább. Egyszer csak válaszolt hívásomra egy megijedt hang:

– Balesetet szenvedtem.

– Hol?

– Nem tudom. Itt vagyok az út mellett.

Indultunk tovább. Koppánd határában egy rendőrautó lámpái villogtak. Megálltunk. Jeleztük a rendőröknek, mi is vele vagyunk. Átraktuk a képeket a ronccsá vált autóból. Hát ez csoda, hogy vezetője életben maradt. Egy száguldó autó beleszaladt. Ha Kund abban az autóban ült volna…, nem is jó rá gondolni. Ez is egy csoda, hogy nem a Misi, hanem én autómban ült.

A harminc közül három képen volt az üveg megrepedve. Hát ez is csoda.

Misi olyan sokkos állapotban volt, nem tudta megmondani, melyik irányból jött, és azt se tudta, milyen irányba tartott. A rendőrök igazoltatták, nem volt alkohol benne. Terepszemle után elvitték Tordára, de megígérték, fél óra múlva visszahozzák. Úgy is volt. Indulhattunk vele Kolozsvárra. Bár fél kettőkor volt a baleset, már öt óra öt perckor ismét a Nőszövetség székháza előtt voltunk. Közben a lányok és a vendéglátók felrakták a képeket. Amíg Misi átöltözött, a lányok énekeltek, hogy ne unatkozzék a szépszámú közönség. Kund bejelentette, hogy mi történt, megtartotta a megnyitót, Misi pedig nagy átéléssel adta elő – ez is csoda! – Ferenczes István Csíkszentdomokos balladái, Márton Áron emlékére című költeményét.

Összességében nagyon jól sikerült rendezvényen voltunk túl. Vendéglátóink vacsorára hívtak. Nem fogadtuk el, megköszöntük és indultunk vissza. Koppándon Misi 1000 Euroért eladta a roncsautót egy autóbontónak. Mi indultunk tovább. Misi maradt, mert egy autó épp indult Székelyudvarhelyre a bontótól, és magával vitte. Szerencsésen hazaértünk. Vacsora után felhívtam Misit, aki vidáman válaszolta, a csodát átélt ember örömével:

– Egy perccel ezelőtt léptem be a Vadárvácska ajtaján.

Ez is egy csoda, hogy ilyen szerencsésen és hamar megérkezett. Igaz, nem a saját autójával, de a két rendszámtáblát magával vitte.

Az eltelt tíz év alatt sokszor visszaemlékeztünk a szerencsés szerencsétlenségre, és minden alkalommal újra és újra átéltük a csodát. És megállapítottuk: Tiszteletreméltó Isten szolgája Márton Áron hitvalló püspök közbenjárásának köszönhető ez a csodasorozat. Legyen áldott érte a mindenható Isten!

B. L.

Elsőáldozók Márton Áron zarándoklata

Te már égbe értél

– A Márton Áron 130 emlékév kapcsán –

Mint egy fénylő csillag, úgy ragyog az égen,
a fénye sugárzik a Kárpátok között,
csendben figyelünk rá mi már nagyon régen,
ki már nyolcvan őszén az égbe költözött.

A bölcsőjét hajdan fenyőből faragták,
olyan volt tartása, mint a sudár fenyő,
születésekor az Áron nevet adták,
bár a családjában ez nem fordult elő.

Talán sejtették már, hogy pap lesz belőle,
ki majd székely népét bátran vezeti,
és a gonosz lélek menekül előle,
mert ő a Jóistent s a népét szereti.

Első tanítói a szülei voltak,
védelmezte, óvta a székely kis család,
kik a gyermekekhez hitelesen szóltak,
szeressék az Istent, azt Embert s a Hazát.

Otthon tanulta meg: az Isten szeretet,
aki bár szereti az ő székely népét,
de ő minden népet és nemzetet szeret.
s nem akar háborút, csakis mindig békét.

Amit otthon tanult, azt magával vitte,
hitet, emberséget, békét és szorgalmat,
fontosak számára, azt ő szentül hitte,
amit a világban később tovább adhat.

Kitört a háború, katonának állott,
messze, Doberdónál szolgálta a hazát,
de közben ráeszmélt, ennél többre vágyott,
érezte szívében Isten hívó szavát.

Elindult és pap lett, Isten katonája,
élte és hirdette az Isten országát,
tudta, a világban sokan várnak rája,
éggel-földdel vívta közben a csatáját.

Hirdette, minden nép Isten teremtménye,
és minden embernek Isten égi Atyja,
úgy nézzen magára, miként a testvérre,
hisz az Úr kegyelmét mindenkinek adja.

E világban éli mindenki életét,
de jó, hogyha tudja, két ország polgára,
itt éli a földön életének felét,
a másikat visszi aztán odaátra.

Később az Úristen nagy dolgot tett vele,
egyházmegyéjének főpapjává tette,
amit elfogadott, alázattal tele,
ám ezt a tisztséget feladatnak vette:

"Uram, ha akarod, vállalom a munkát,
és a szenvedést is, mit a munka jelent,
ne nézzed szolgádnak törékeny kis múltját,
vállalom én érted a jövőt s a jelent."

Jelenre, jövőre hogyha igent mondott,
hitte, hogy Hívója erőt is ad hozzá,
hogy vele oldjon meg minden terhet, gondot,
és ha úgy akarja, válik áldozattá.

A nyugati égen felhők kerekedtek,
a keleti égen felhők tornyosultak,
érdekek és elvek egymásnak eredtek,
és a villongásban sokan földbe hulltak.

A keleti világ mind pirosra váltott,
és az istenhitnek nem volt helye benne,
nélküle képzelték ők el a világot,
minthogyha a hitünk veszedelmes lenne.

A vörös rendszernek lett ő is a foglya,
amikor sokáig mit se tudtak róla,
nehéz börtönökben tartották őt fogva,
sokan gondoltak rá, mintha halott volna.

Aztán kiengedték. Nem adta fel elvét,
aki korábban volt, tovább is az maradt,
habár kérték tőle, fogja vissza nyelvét.
A börtöni idő is gyorsan elszaladt.

Majd az egyházmegyét szerre körüljárta,
és kiszolgáltatta a bérmálás szentségét,
akármerre is járt, nagy-nagy tömeg várta.
Nem bocsátották meg neki ezt a "vétkét".

Nem zárták börtönbe, nem volt mégsem szabad,
a börtön helyett jött a "palotafogság",
nem hatottak rá a mézes-mázas szavak,
így élhette le ő a rejtett évek hosszát.

Aztán nagy nehezen, és külső nyomásra,
hogy kint is mozogjon, szabadon engedték,
és az egyházmegyét újra végigjárta,
de árgus szemekkel lesték minden tettét.

És idők múltával megengedték neki,
hogy a Szentatyától segítséget kérjen,
ki az egyházmegyét majd általveheti,
s idős napjaiban ne kelljen már féljen.

Doktor Jakab Antal így lett segítsége,
püspökké szentelték az Örök Városban,
s így a szolgálata könnyebbé vált végre,
és az egyházmegyét szolgálták párosban.

És végül Rómától felmentését kérte,
mivel betegsége erőt vett már rajta,
és Szent Mihály napján elindult az égbe,
ősi egyházmegyénk hitvalló főpapja.

Azóta, mi hisszük, Isten jobbján székel,
s az égi Atyánál esdekel a népért
– amely az ő népe, a magyar s a székely –,
bocsássa meg neki mindenféle vétkét.

Amit otthon tanult, szüleitől látott,
azt ő befogadta, s ízig-vérig élte,
és ezzel szolgálta az egész világot,
szeretettel tette, nem várt semmit érte.

Élete példakép kicsinek és nagynak,
akik az életük Erdély földjén élik,
kik a Nagy Püspöknek tiszteletet adnak,
és az életükhöz segítségét kérik.

Márton Áron atyánk, te már célba értél,
bár a mindennapok rögös útját jártad,
és mint minden ember, gondok között éltél,
s az istenországnak közénk jöttét vártad.

Mi, a tisztelőid arra kérünk téged,
legyél közbenjárónk, imádkozzál értünk,
hogy csak Jézus Krisztust kövesse a néped,
és életünk végén mi is célba érjünk. (Ámen)

2026. június 13-14.

B. L.

Keresztes Szent János emlékév

Mi, a Sarutlan Kármelita Rend tagjai 2026-ban Keresztes Szent János atyánk kettős jubileumát ünnepeljük: szentté avatásának 300. és egyháztanítóvá nyilvánításának 100. jubileumát. Ennek kapcsán szeretnénk önökkel megosztani a Generális-Ház megbízásából készített tanítást Szent János atyánkról.

A teremtés egy „hírnök”

Fr. José Fredi Arteaga OCD:

Kedves Testvéreim és Nővéreim!

Fogadjátok testvéri üdvözletemet a közép-amerikai Guadalupei Szűzanya-tartományból.

Örömmel ünnepeljük Keresztes Szent János centenáriumát, és kairoszként éljük meg, mint alkalmas időszakot a hivatásbeli megújulásra és lelkiségünk elmélyítésére.

Ez alkalommal a 3. munkalap magyarázatával bíztak meg minket, melynek témája: A teremtés, a „küldött”, a Szellemi Páros Ének 4. éneke alapján.

Kezdjük azzal a kérdéssel, hogy:

Hogyan vezet a természetről való elmélkedés ahhoz, hogy Istenről gondolkodjak?

Milyen helyet foglal el a szépség a lelki életben?

Nyitott vagyok arra, hogy hagyjam, hogy a szépség az istenihez vezessen, vagy csak a felszínen maradok?

Emlékezzünk most vissza, hogy a lelki utazás melyik szakaszában tartunk a Szellemi Páros Ének 4. énekében.

A hívő a Kedves keresésének folyamatában van, konkrétan a kezdők szakaszában. Itt az imádság elsősorban „elmélkedésként” vagy meditációként jelenik meg, és az önismeret után a Szent arra hív minket, hogy a teremtésből, mint hírnökből merítsünk, amely a Teremtő végtelenségéről és szépségéről beszél nekünk, így a „teremtmények ismeretétől a Kedvesük, Teremtőjük megismeréséhez” jutunk el (4,1).

Szentháromságról nevezett M. Isabel OCD nővér:

Keresztes Szent János a természetet hírvivőként írja le, amely spirituális közvetítői szerepet tölt be a Vele való találkozásunkban. Itt a teremtés a természet klasszikus osztályozása szerint magában foglalja a földet, a vizet, a levegőt és a tüzet, de végtelen kombinációjukat is a minket körülvevő környezetben, mind a szárazföldön, mind az óceánokban, mind az égen, „az erdőkben és a bozótosokban” és „a zöld réteken”.

A teremtés élőlényként jelenik meg, egy olyan jelenlétként, amellyel párbeszédet folytathatunk, akit szemlélhetünk vagy megkérdőjelezhetünk, és így meghallhatjuk a hírt, amelyet a Kedvestől közvetít nekünk, mert isteni szavakkal rendelkezik. Néma szavá-

Gondot visel ránk

– Nagyboldogasszonyra –

Olyan sokat mondó Mária nekem,
ezért róla szól ma ismét énekem,
aki égbe ment bár, gondot visel rám,
hisz ő úgy szeret, mint az Édesanyám.

Mária az anyám, gyermeke vagyok,
megdobban a szívem, ha rá gondolok,
mivel közénk hozta Isten szent Fiát,
hogy legyen megváltva az egész világ.

Mária ott állott a kereszt alatt,
és szíven ütötték ezek a szavak:
„Íme, édesanyám, János a fiad,

neki, s egyházamnak édesanyja vagy.”
Azóta Mária az édesanyánk,
aki az égből is gondot visel ránk.

2026. augusztus 10.

B. L.

Mária-köszöntő aug. 8-án

ban a teremtés közvetíti számunkra Isten nagyságát, és lehetővé teszi, hogy felismerjük a Kedves kezét a teremtésben.

Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről nevezett Angelina OCD nővér:

A teremtésnek, mint hírvivőnek a Szent által elénk tárt képéhez szorosan kapcsolódik a Laudato Sí enciklika 85. bekezdése, ahol a teremtésről, mint „értékes könyvről" beszél.

A teremtés az isteni kinyilatkoztatása és megnyilvánulása.

A természetben található elemek sokfélesége „a csodálat és tisztelet forrása."

Vilma Piedad OCDS:

Így mind a Szellemi Páros Énekben, mind a Laudato Sí-ben a teremtést olyan közvetítőként találjuk meg, amelyen keresztül meghallhatunk egy üzenetet, egy hangot, amely lehetővé teszi számunkra, hogy találkozzunk a Teremtővel. Hasonlóképpen újra felfedezzük, hogy a teremtés nem a lelki élet kiegészítője, hanem egy igazi teológiai hely, ahol isten kommunikál és feltárja, megmutatja magát. A Szent számára a teremtés a Kedves hírnöke. Ferenc pápa számára ez egy értékes könyv, amely arra vár, hogy elmélkedő szemmel olvassák. Mindkettőben a hit tekintete a teremtett világot a kinyilatkoztatás, a találkozás és az elhívás terévé alakítja.

Fr. Fernando Henríquez OCD:

A Teremtő Istenbe vetett hit megtisztítja a teremtéssel való kapcsolatunkat, megszabadít minket a zsarnoki, birtokló vagy fogyasztói ellenőrzéstől, hogy szabadon élvezhessük azt. A teremtésben isten szeretetének és az egész teremtésben kívánt harmóniának az üzenetét kapjuk meg. Ebből a szempontból mind Keresztes Szent János, mind a Laudato Sí enciklika segít nekünk válaszolni az előttünk álló ökológiai sürgető helyzetre. Keresztes Szent János azt tanítja nekünk, hogy a teremtés csak akkor vezethet el minket a Kedveshez, ha kisajátítás, ragaszkodás vagy elnyomás nélkül fogadjuk be. A Laudato Sí himnusz, összhangban ezzel a lelki bölcsességgel, arra emlékeztet minket, hogy az ökológiai válság lényegében a kapcsolatok válsága: Istennel, a másik féllel és a teremtéssel.

Ahol az emberiség megtöri a kegyelmet, ott elhomályosul a teremtés üzenete meghallásának képessége. Mindkét szöveg ugyanarra a felhívásra épül: az utilitarista nézőpontról a kontemplatívra való áttérésre. Ez a szemléletváltás csodálatot, hálát, tiszteletet ébreszt, és megnyit minket egy átfogó ökológia felé, amely a szeretetből fakad és szeretethez vezet. Csak azokat indítja meg a Kedves szeretete, és csak azok élhetik örömmel a reményben, akik megtanulják „meghallani" a teremtés csendes hangját.

Józéfa

Láttam az égen

– Baricz Gergely és Anna Mária 50 éves házasok –

Láttam az égen egy fénylő csillagot,
sokáig csodáltam – fényesen ragyog,
és elhatároztam, a földre hozom,
akkor, amíg élek, mindig láthatom.

Mivel kezdtem én? Megszelídítettem.
Közben, nem bánom, én a rabja lettem.
Földre hoztam úgyis azt a csillagot,
így már nem az égen, mellettem ragyog.

Hogy ez megtörtént, annak ötven éve,
együtt nézünk fel mi már a nagy égre,
közben magam is társ-csillaggá váltam,

s együtt hoztunk létre három csillagot,
amely az egünkön fényesen ragyog;
amit valaha én az égen láttam,

Isten áldása – a társává váltam.

2026. augusztus 3.

B. L.

Anyámat köszöntöm

– Mária-köszöntő ünnepségre, Marosvásárhely, augusztus 8. –

Én Szűz Máriát, Anyámat köszöntöm,
ki hittel fogadta az angyal szavát,
hozzá hasonló nem volt több a földön,
és elhozta közénk az Isten Fiát.

Isten szavára egyszer igent mondott,
s minden körülményben hozzá hű maradat,
megosztott vele örömet és gondot,
hisz jóban és rosszban az Úr útján haladt.

Mária kísérte lélekben Fiát,
nem is sejtett róla semmit a világ,
és a kereszt alatt szenvedett vele,

érezte, a szíve meghasad bele;
a kereszten hagyta Máriát reánk,
így lett Jézus anyja égi jó Anyánk.

2026. augusztus 4.

B. L.

Táborzárás Marosszentgyörgyön 2026.

Május 31. és június 6. között zajlott a XII. Szent Lukács Alkotótábor a Marosszentgyörgyi Plébánián. A tábor témája idei alkalommal a Fiatalság, Ifjúság volt, amelyet a 27 résztvevő a maga meglátása és kifejezésmódja szerint közelített meg.

Szombat este 6 órakor a hálaadó szentmise után a hét terméséből készült kiállítás megnyitójára került sor a plébánia tanácstermében. Mindenki egy munkáját állították ki. A terem megtelt résztvevőkkel, hozzá tartozóikkal és érdeklődőkkel. Miután a tábor házigazdája, Baricz Lajos köszöntötte az alkalmat és a résztvevőket, felolvasta a tábornyitásra írt versét, majd Simon Kinga kántornő éneke következett. Ezután a Tábor vezetője, Czirjék Lajos, a táborról, annak alakulásáról és menetéről beszélt, majd szóra bírta a jelenlévő alkotókat, hogy röviden mutassák be alkotásukat.

Ezt követően Szántó Árpád általa, alkalomra szerzett, magyar és román nyelvű énekeit adta elő.

Majd Ilarie Gheorghe Opris a tábor fontosságáról beszélt, és bemutatta a Drum de vis in Ardeal kötetet, amelyben a Szent Lukács táborról is szó esik.

Orbán Balázs és Vass Lajos két népdalt citerázott, amelyet a résztvevők éneke kísért.

A házigazda záró szavai után bejelentette a jövő évi táborozás témáját: Reggel. (Amit a következő években a Dél és az Este követ.) És meghívta a táborba azokat, akik jól érezték magukat, és szeretnének jövőben is részt venni. Majd emléklapot osztott ki a résztvevőknek és a tábor szervezésében, szolgálatában tevékenykedőknek.

Mivel minden reggel szentírásolvasással, elmélkedéssel, imával és énekléssel kezdődött, a kiállítás záróakkordjaként a „Szent Lukács Tábor Kórusa” lépett színpadra és előadta idén és előző években tanult (három) éneket.

Aztán a plébánia udvarán felállított sátorban (amely végig ebédlőként szolgált) a jelenlévők (45 személy) elfogyaszthatták a Szántó Edit készítette babgulyást. Ahogy valaki megjegyezte: „Már ezért érdemes volt eljönni a kiállítás megnyitójára”.

Istennek legyen hála, hogy megszervezhették és vendégül láthatták a táborozókat és a záró ünnepségre megjelenteket.

Szentgyörgyi

A XII. Szent Lukács képzőművészeti alkotótábor

„Megadta az Úr, amit régen vártunk”, amelyet megfogalmazott Baricz Lajos római katolikus plébános, költő a Légy résen 129 szonettet tartalmazó ajándékkötetében, és 2026. május 31 az esti szentmisén kezdetét vette a szent számú XII-ik festőtábor Marosszentgyörgyön a Római Katolikus Plébánián.

A táborban résztvevő 21 festőt: Albert Olga, Albert Victoria - Görgénysóakna, Barabás József – Régen, Bratasanu Mihaela – Ploiesti, Czirjék Lajos, Dobroiu Maria, Jung Ildikó, Kárp Klára, Katona Dénes Margit, Kelemen Tibor, Kulcsár Erzsébet, Lates Saveta – Görgénysóakna, Magyari Julianna, Magyari István, Mohailla Katalin – Régen, Neagoi Zsófia, Popa Diana Persida, Popescu Violeta – Kolozsvár, Szabó Enikő, Takács Judit, Veress Zsuzsanna, Baricz Lajos plébános szponzorálta, támogatta.

Kárp Klára

XVI. Marosszentgyörgyi Kisművészek Nemzetközi Tábora

Augusztus 10-16 között zajlott idén a MaKiTa tábor a plébánia udvarán és termeiben 72 résztvevővel: marosszentgyörgyi, izsáki, kecskeméti, kiskunfélegyházi, budapesti, székelyfancsali, székelyszentkirályi, gyergyószentmiklósi, borzonti, agárdi, jeddi, nagyernyei kisművészekkel.

MaKiTa hálaadó szentmise

A napi programok minden nap a templomban kezdődtek, vagy fejeződtek be. Ének, kórus, hangszerbemutató (citera, zongora, akusztikus gitár, basszusgitár, hegedű, ukulele, blockflöte), néptánc, kézműveskedés, sok-sok játék, zsíroskenyér, fagyi volt napirenden.

Szerdán gyalogos zarándoklat volt a karmelita kolostorba (rendőri kísérettel – köszönet nekik!), ahol keresztutat végeztünk, ismerkedtünk a karmelita renddel, a kápolnában énekeltünk, imádkoztunk.

Csütörtök-pénteken kirándultunk Dévára, Vajdahunyadra, itt az élmények sora végtelen…

Szombaton délután a Művelődési Házban a szülőknek, családtagoknak tánc-, énekbemutatót tartottunk, képeket vetítettünk a tábor eseményeiről, a kézműves termékeink kiállításra kerültek.

Vasárnap volt a hálaadó táborzáró szentmise a gyerekek énekével.

Hála és köszönet minden gyereknek, szülőnek, önkéntesnek, segítőnek, támogatónak: marosszentgyörgyi Római Katolikus Plébániának, Polgármesteri Hivatalnak, Megyei Tanácsnak, TimKo Pékségnek, Lanka Transylvaniának.

Simon Kinga

Eltelt ez a hét

– A XII. Szent Lukács Tábor (ifjúság téma) zárására –

Eltelt ez a hét, mint egy könnyű álom,
alig, hogy elkezdtük, máris vége van,
visszatért közben elmúlt ifjúságom,
megsíratni ezért mind haszontalan.

Jól érzem, az idő mily gyorsan telik,
én a szívem mélyén fiatal vagyok,
rólam elgondolni ezt alig merik,
mert az elvárások felém oly nagyok.

Pedig a kisgyermek most is bennem él,
aki még őszintén szeret és remél,
s törekszik is rá, legyen mindig tiszta,

hiszem, ebben áll a gyermekség titka.
Bár telik az idő, gyermek vagyok én,
ha Isten jósága közelít felém.

2026. június 6.

Baricz Lajos

Vidám dalba kezd

– Geréd Vilmos karnagy halálára –

Az égi kórus ma vidám dalba kezd,
ilyen nagy öröm fent nem volt soha még
– már egy ideje számítottak erre –,
megérkezett a kántorok kántora.

Minden égi hangszer ma egyszerre szól,
mindenkit elbűvöl a harmónia,
látszik, hogy átvette az irányítást,
megérkezett a karnagyok karnagya.

A szolgálata megszűnt már, a régi,
de megkezdődött, ím, az új, az égi;
amint a földön az Urat dicsérte,

most őt dicsérni költözött az égbe,
és ünnepelve szólal meg az ének
az ég és a föld áldott Istenének.

2026. augusztus 14.

B. L.

Claus-Peter März: Szent Péter élete, munkássága és kora (14)

„A Szentlélek és mi úgy határoztunk” (Csel. 15, 28)

A negyvenes évek közepén Jeruzsálem és Antiokia között kiéleződött a helyzet. Egyik oldalon az antiochiai közösség a törvénytől függetlenül, a pogányok missziójára fektette a hangsúlyt. Pál és Barnabás vállalkozott az első missziós útjára (Csel. 13.). Ezen az úton a pogányoknak is prédikáltak, akik közül sokan hívőkké váltak (Csel. 13, 42-52). A másik oldalon található a jeruzsálemi közösség Jakab vezetésével, amely inkább a törvényre összpontosított és Izraelre irányult. A különbség a két közösség között akkor válik veszélyessé, amikor Antiokiába jött néhány ember Júdeából és azt tanította a testvéreknek: „Ha Mózes tanítása szerint nem metélkedtek körül, nem üdvözültök” (Csel. 15.1).

Ezzel kiéleződik a helyzet. Ez már nem csak az olyan esetre vonatkozik, mint Kornéliusz megkeresztelése, hanem egy általános döntésre, amely lényegében egy új kiindulási pont. Mindenekelőtt feltevődik a kérdés: Mi is a krisztusi közösség és hogyan tudják meghatározni az eredetét? Mert Jakab és a jeruzsálemi közösség a keresztény hitvallását még mindig a zsinagógai gyakorlatban látja. Ezzel ellentétben Antiokiában a hangsúlyt a missziókra helyezték, és ebben látták azt az új utat, amely a továbbiakban eligazítást adhat. Ezért néhány jeruzsálemi csoport megfigyelőket küld Antiokiába, amelyek ott a körülmetélésre szólítanak fel (Gal. 2,4). A körülmetélés kérdése lesz az egyik probléma, amely az egyház egységét veszélyezteti. Az antiókiaiak ezért elküldik Pált és Barnabást Jeruzsálembe, hogy tisztázzák a helyzetet vagy mindkét fél számára elfogadható egyezséget hozzanak létre.

Ezért Jeruzsálemben egy tanácskozásra gyűltek össze, amelynek az lett volna a célja, hogy a helyzetet tisztázza, és a közösségeknek az egymás elleni feszültséget megakadályozza. Antiokiát ott Pál és Barnabás képviseli, a jeruzsálemi közösséget pedig Péter és Jakab. A Csel. 15, 1-35 leírja a tanácskozás menetét, Lukács szemszögéből közelítve meg az eseményt: Eszerint Pál és Barnabás Jeruzsálemben érveikkel meg tudták győzni az ottaniakat (Gal. 2,1-9). A jeruzsálemi egyház „oszlopai” beleegyezésüket adják a törvénytől mentes pogány misszióhoz (Gal. 2,3). A radikális erők azonban nem tudták magukat a szigorú, zsidókon belüli irányultságon áttenni. Jakab támogatott egy zsidó irányvonalat, de Péter egy másik rész által is elfogadható kompromisszumos megoldást támogatott. Pál és Barnabás antiokiai munkájához nem kapnak támogatást, mégis a pogányok felé kiteljesedő missziót kézfogással megerősítik.

Hogyan jutottak el egyesek erre a kompromisszumra, azt nem lehet kimutatni. Látható azonban, hogy Jeruzsálemben az Antiokiában gyakorolt pogánymisszió még éveken keresztül előjött, mint nehézség. Gal. 2, 10 mutatja a kompromisszum megoldására tett kísérletet: a jeruzsálemiek a missziós tevékenységükkel továbbra is a körülmetélésből és a törvényből indulnak ki, az antiokiaiak számára a missziónak egy másik formája lesz lehetséges. Gyakran feltevődik a kérdés, mi történik, ha a zsidó és pogány keresztények egy közösségben találkoznak.

Figyelemre méltó Péternek és Jakabnak a közösség előtt elmondott két beszéde, amely Lukács előadásában szerepel, amelyek különböző oldalról alátámasztják, hogy a megtérés lehetséges, azok Lukácsra mennek vissza, de megemlítik mindkét jellegzetességet, amit Péter és Jakab szóba hoz. Péter beszéde nem hagy kételyt afelől, hogy pozitívan gondolkodik a pogányok missziójával kapcsolatosan. Rámutat a pogányok missziójának a kezdetére, amelyt aztán Jeruzsálemben is elfogadnak. Ehhez hozzá kell venni: „Heves vita támadt, végül felállt Péter és ezt a beszédet intézte hozzájuk: Férfiak, testvérek! Tudjuk, hogy az Isten kezdettől fogva kiválasztott közületek, hogy a pogányok az én számból hallják az evangélium tanítását” (Csel. 15,7).

Jakab ezzel szemben erősen érvel: Ő a pogányokat Izrael megnyilvánulása vonatkozásában Isten eszközeként szemléli: valószínű ennél a népek végsőkorok képe van szeme előtt „a népek nagy zarándoklatáról. Aztán visszatérek és felverem Dávidnak bedőlt sátrát. Roncsait helyrehozom és sátrát felállítom, hogy a többi ember is keresse az Urat, minden nép, amely hívja nevemet. Az Úr mondja ezt és meg is teszi, hisz öröktől fogva elhatározta” (Csel. 15, 16-18).

A Csel. hozzáfűz egy írást, amelyben összefoglalja a jeruzsálemi tanácskozás eredményét. Ez a következő megállapítással zárul, amit Lukács az antiokiai közösség összefoglalásaként értelemmez: „Ezért az a véleményem, hogy nem kell bolygatni azokat, akik a pogányságból tértek meg Istenhez, hanem csak azt írjuk meg nekik, hogy tartózkodjanak a bálványoktól, nehogy tisztátalanná váljanak miattuk, továbbá az erkölcstelenkedéstől, a megfojtott állattól és a vértől” (Csel. 15, 19-21). Ezek a meghagyások a zsidó törvények minmumjai, amihez az istenfélők és a zsinagógai szimpatizánsok is kell, hogy tartsák magukat.

ford. B. L.

A példa vonz (Hogy mik vannak!)

A nyár folyamán egy este egyik szomszédom felhívott telefonon. Mivel kissé késő volt, legalábbis nem szoktak ebben az órában hívni, meglepődtem. Szomszéd hívott:

– Elnézést a késői zavarásért, szomszéd. Összegyűltünk néhányan itt szomszédokul, és szeretnénk, ha rövid időre együtt lennénk. Valamit sütünk, társalgunk. Örülnénk, ha együtt lehetnénk.

Nem nehéz Katit táncba vinni…– hallottam már gyermekkoromban. Becsíptem egy könyvet a hónom alá és átmentem. Négy család és a házigazda. Sok mindenről szó esett. Nem provokáltak, de sok vallással, egyház(akk)al kapcsolatos kérdést tettek fel. Próbáltam válaszolni, figyelembe véve azt a tényt, hogy tízen négy felekezethez tartoztunk. Szerettem velük lenni.

Aztán hozták a vacsorát. Ahogy az lenni szokott, előtte és utána imádság. És ahogy az is lenni szokott: előtte pálinka, közben sör, a végén bor. Én közben igyekeztem felelni a feltett kérdésekre. Ezért el is húzódott a vacsorám. Már lassan mind befejezték, aztán én is a végére értem. A tányérok az asztalon. Én pedig, amint azt nagyanyámtól és édesanyámtól tanultam, szépen kitörültem a tányért. Mondtam is nekik:

– Ha már ennyire a „családban” vagyunk, engedelmeskedem nagyanyámnak és édesanyámnak. Gyermekkoromban nagyanyám mindig arra tanított: – Dörgöld ki, fiam, a tángyért. Erre biztatott édesanyám is: Törüld ki, gyermek, a tányérodat! Aztán úgy megszoktam, akárhol vagyok, kitörülöm a tányért, hadd lássák, milyen szófogadó vagyok még mindig. Aztán amióta én vagyok a „házvezetőnőm”, látom, milyen nagy előnnyel jár tiszta tányért mosogatni. Azóta tapasztalom én is, nem mindenkit tanított meg a nagyanyja vagy az édesanyja, úgy, mint engem.

Néhány helyeslő megjegyzés, egyetértő fejmozdulat után észrevettem, hogy mindenki neki fogott a tányérját kitörülni. Lelkem mélyén örültem, hogy ha a szavaim nem is hatottak (talán mégis igen), legalább a tettem hatással volt az asztaltársaságra.

Miután elváltunk, kikísértek a kapuig, még integettünk is egymásnak. Tényleg nagyon jó volt egy-két órát együtt lenni velük. Én pedig hálálkodtam az Úrnak a szép estéért és a jó, összetartó szomszédokért. Közben megidéztem drága nagyapámat, és elmondtam neki is, milyen szép estém volt. És, hogy a társalgás közben felidéztem mindazt, amit gyermekkoromban tőlük, különösen nagyanyámtól és édesanyámtól tanultam.

Tetszett neki, látszólag öröm töltötte el, hogy még közel félévszad után is ott élnek bennem, emlékeimben, szokásaimban. Megpödörte jobb, majd bal kézzel bajuszát, mosolygott és halkan mondta:

– Nahát, hogy mik vannak!

B. L.

Ki az én anyám

– Mk. 3, 20-35 –

Mikor hazamentek, sokan követték,
hogy még evésre sem maradt idejük,
amikor övéi ezt meghallották,
utána mentek, hogy menjen csak velük,

mivel az a rossz hír terjedt el róla,
hogy a sok munkában megzavarodott.
Megérkeztek anyja és rokonai,
de ő tanított, mint máskor is szokott.

A körötte lévők szólottak neki,
hogy a rokonok és anyja keresi.
Körülnézett ő a tömegen:

„Ki az én anyám és rokonom nekem?
Ezek az én anyám és rokonaim,
akik velem járnak Atyám útjain.”

2026. március 3

B. L.

Boldog vagy, Anna

– A tófalvi búcsúra –

Boldog vagy Anna, kegyelemmel áldott,
mert téged az Isten nagyon szeretett,
s mivel áldása végül reád szállott,
csodaképpen kaptad késő gyermeked.

Boldog vagy, Anna, kegyelemmel áldott,
hiszen csodát művelt az Isten veled,
Isten Fiának anyját szülte méhed,
noha nem is tűnt fel ez soha neked.

Boldog vagy, Anna, kegyelemmel áldott,
beteljesedett, mire szíved vágyott:
elvette az Isten csúfos szégyened,

megmutatta neked, mennyire szeret;
boldog vagy, Anna, kegyelemmel áldott,
a te két szemed Üdvözítőt látott.

2026. július 21.

B. L.

Marosszentgyörgyön a salomvári Süle Ferenc Emlékkórus

Salomvári Süle Ferenc Emlékkórus a marosszentgyörgyi vendégfogadókkal a madéfalvi emlékműnél

Egyszer volt, hol nem volt…. Volt egyszer egy salomvári, Baricz Lajos Atya által tartott könyvbemutató, ahol az értékes gondolatok, versek előadását Simon Kinga és családja, valamint a Süle Ferenc Emlékkórus énekei kísérték. Ekkor kaptunk egy meghívást egy erdélyi látogatásra, amit kórusunk örömmel elfogadott. 2026 tavaszán indult a szervezés, aminek koordinátora Simon Kinga volt.

A látogatásra 2026 július 21-25 között került sor. Érkezésünkkor igazi erdélyi vendégszerető fogadtatásban volt részünk. Kórusunk tagjai családoknál lettek elszállásolva.

Az első nap Marosszentgyörgy és Marosvásárhely nevezetességeit tekintettük meg. A Máriaffy kastélyban először polgármester úr köszöntött bennünket, majd egy interaktív tárlatvezetésen vettünk részt. Ezután megtekintettük a Kultúrpalotát, felkerestünk katolikus és ortodox templomokat. Délután ellátogattunk a karmelita kolostorba, ahol a kolostor történetéről és a szerzetességről hallhattunk egy érdekes előadást. Az énekkar néhány énekkel mondott köszönetet. Este a katolikus templomban kiskoncertet adott a Soli Deo Gloria és a Süle Ferenc Kórus. Megható pillanatoknak lehettünk részesei.

A következő két napot a két kórus együtt töltötte. Látogatást tettünk Tamási Áron sírjánál, Madéfalván az emlékműnél együtt énekeltük a székely himnuszt. A csíksomlyói kegytemplomban is felhangzott néhány ének a salomvári kórustól. Csíkszentdomonkoson a Márton Áron Múzeum és Zarándokközpontban megtekintettük a kiállítást. Majd az ezeréves határ felé vettük az irányt, ahol „meghódítottuk" a felújított Rákóczi várat. A Krisztus Szent Teste és Vére templomban a két kórus szentmisén szolgált. Este Gyimeslokon az Árpádházi Szent Erzsébet Líceumban elfoglaltuk a szállásunkat. Vacsora előtt közös énekkel köszöntöttük fel Berszán Lajos Atyát gyémántmiséje alkalmából.

Másnap folytatódott a környék felfedezése. Az út egy részén az időjárás nem volt kegyes hozzánk, a Békásszoros felé haladva lehűlt a levegő és jégeső esett. Hamar elállt az eső és volt lehetőségünk nézelődni, vásárolgatni. Rövid időre a Gyilkos-tónál is megálltunk, majd elindultunk Baricz atya szülőfalujába, Borozontra, ahol testvére és családja látott bennünket vendégül. A két kórus itt köszönt el egymástól egy-egy énekkel.

Tartalmas, élményekben gazdag napokat tölthettünk vendéglátóinkkal. Hálásan köszönjük a családok vendégszeretetét és külön köszönjük Baricz Lajos atyának és Simon Kingának a programok megszervezését és az idegenvezetést.

Jövőre folytatjuk Salomváron….

Rádulyné Hári Krisztina
Süle Ferenc Emlékkórus karnagya

Nézzünk fel az égre megoldása

1 V	2 I	3 S	S	4 Z	5 A	T	6 É	7 R	T
	8 K	I		9 E	L		10 K	O	S
11 A	R	O	12 M	A		13 V		14 T	E
15 L	A		E		16 N	E	17 P	Á	L
E		18 Á	G	19 A		20 T	Ü	R	K
21 L	22 T		23 Í	R	24 Ó		25 N	Y	Ü
26 K	O	N	G		27 L	28 I	K		L
29 E	R		30 É	31 S		32 F	Ö	33 L	D
34 T	O	35 N	R	I	36 O		37 S	E	T
A	K	I	T		38 E	N	D	R	E

Pirkad már az ég

„…a Pirkadat hozta neki a Napot, akit, noha ő szült, de …” ***B. L.***

Vízszintes: **1. Az idézet folytatásának első része.** 10. Szójatúró. 11. Ásványi fűszer. 12. Renget. 14. Lenti egyneműi. 16. Kígyóhang. 17. Klasszikus kötőszó. 19. Ab ovo. 20. Stóla. 22. Lengyelország és Litvánia védőszentje, Szent … . 24. Élete. 25. Mezei rágcsáló. 26. Imbolyog. 28. Husáng. 29. Indulatszó. 30. Delel váza! 32. Férfi név. 34. A klarissza rend alapítója, Assisi Szent … . 36. Keresztül. 37. Óvi. 39. Földet forgat. 40. Sétány. 41. Végtelen zaj! 43. Vértanúk városa. 45. Monte Cristo grófja börtöne. 46. Magánhangzók. 48. Ürügy. 49. Karám.

Függőleges: 2. Sittbelső! 3. Tartó. 4. Efezus röviden. 5. Zéró. 6. Államalapítónk, Szent … király. 7. Magánhangzók. 8. Szent …, II. András magyar király lánya, életét a szegények és betegek megsegítésére szentelte. 9. Libahang. **13. Az idézet befejező része.** 15. Tagadószó. 18. Ausztria egyik szövetségi tartománya. 19. Mennyboltodra. 21. Szitok. 23. Inog egyneműi. 26. Francia személyes névmás. 27. Üres góc! 31. Orosz gépkocsimárka. 33. Carex. 35. Férfi becenév. 38. Hegytető. 39. Ajándékoz. 40. Repülő csészealj. 42. Fűszerez. 44. Lakásbelső! 45. Felsőcsernátoni vár. 47. Varróeszköz. 49. Artificial intelligence. 50. Igavonó állat.

Simon Kinga

1 **I**	2	3	4	5	**F**	6	7	**M**	8	9	**S**
■	10				■	11		■	12		
13	■		■	14	15		■	16		■	**Ü**
17	18	■	19					■	20	21	
22		23			■		■	24			
25				■	26		27	■	28		
29		■	30	31		■	32	33			
34		35			■	■	■	36		■	**T**
S	■	37			38	■	39		■	40	
41	42		■	43		44		■	45		■
46		■	47	■	48		■	49			50
P		**Z**		**Z**			**R**			■	

HÍREK • HÍREK • HÍREK

– Május 31- június 6 között zajlotta a XII. Szent Lukács festőtábor, amelyen 25 személy vett rész
– Június 14. A Magányosok Klubja gulyásfőző versenye
– 18. Moldovan Irén Az utolsó tánc könyvbemutatója a Máriaffi kastélyban
– 22. Zarándoklat Gyulafehérvárra az elsőáldozókkal
– Július 13 – 24 között vendégünk volt Vinzenz Brenler pirnai papbácsi
– 11-én az egyháztanács zarándoklata Gyulafehérvárra
– 16 kolostorban Kármelhegyi Boldogasszony búcsú Schönberger Jenő szatmári püspök részvételével
– 20-án megnyílt a sekrestyében Imets László rózsafüzér titkairól készült 20 festményt tartalmazó kiállítása
– 21 – 25 között 22 salomvári vendégünk volt – Süle Ferenc Emlékkórus tagjai
– 28-án felkerült a 6 kazetta a karzat „homlokára". Hegedüs Ignác készítette.
– Augusztus 8-án Mária-köszöntő a belvárosi plébánia tenplomban, amit a marosszentgyörgyi hívek vezettek
– 10-16 között XVI. MaKiTa tábor
– 25-én Nagy Miklós Kund bemutatja A hajnal pírja és Életről beszélnek Baricz köteteket

A 70. évét ünneplő Vinzenz Brendler pirnai plébános a jeddi hívekkel

Szól a panaszunk

Alig viseljük már mi a meleget,
siránkozunk is hát közben eleget,
hogy minden kiszárad, az agyunk is fő,
mert reánk telepszik a meleg, a hő.

Már-már visszasírjuk a hideg telet,
csak múlna el végre ez a nagy meleg,
elég volt a nyárból, jöjjön csak a tél,
nem baj, hogyha mindent megcsíp majd a dér.

Hát ilyenek vagyunk, sajnos, emberek,
nyáron visszasírjuk a havat, telet,
akkor az a baj, hogyha mindig fázunk,

bokáig, térdig fagyos hóban járunk;
igy se jó, úgy se jó, ilyenek vagyunk,
ezért is, azért is szól a panaszunk.

2026. augusztus 9.

B. L.

HÁZASSÉGKÖTÉS

Bende Tibor Hunor
– Moldovan Beáta
Nagy Dávid József
– Luca Andrea Emese
Serester Sámuel
– Kádár Réka

KERESZTELÉS

Harkó Andrei Nikolász
– Sárpatak
Szántó Anna Mária
Bereczki Dávid
– Nyárádszentanna
Magyari Antónia Rebeka
Guja Krisztián Nikolász

TEMETÉS

Tóth Ibolya
Gyárfás József

MUNKÁLATOK

Templom és sekrestye kifestése
Ravatalozó mögötti siremlékek felállítása
Iskola belső munkálatai

HARANGSZÓ

Kiadja a marosszentgyörgyi katolikus egyházközség

A plébánia címe:
Márton Áron utca 24.szám
547530–Marosszentgyörgy
(Sângiorgiu de Mureş – Romania)

Telefon/fax:
(0265)-318-654
0744-811-688

E-mail:
bariczlajos@gmail.com

A nyomdai előkészítés
Makkai Katalin munkája
Készült a Copyshop műhelyében
ISSN 1453-7818